

פתיחה:

קניתי מזוודה וגם כיג'מה
למחנה חורפי מתוק וחס
בלי לשאול איך כמה וגם למה
מוצאת כאן את עצמי, אוי, באולם.....

יהיה כאן טיש, תכיני טישו!
טישתלבי! טישמעי! טישאפי! טישתתפי!!
טיש, טיש, 'פירות טיש'

העצים הקשישים, המורים הגננים
ימחאו כף לכך ברוב נחת של זקנים
ופירות מתוקים, ינטפו עסיס ודבש
אתן עשר, נשמות טובות ממש.

טומבל'ה. מעשיה שלא הייתה. (ואולי כן, בעצם?)

המורה סגל: טומבל'ה. היו לו ידיים זריזות ויעילות. בכל עת שהיה פותח אותן היו הציפורים מפזרות בקול קירקוש עליז את זרעי פירות העונה. היו לו רגליים קלות וארוכות. בכל עת שהיה צועד איתן היו המחרשות בעקבותיו, חורשות תלמים עמוקים באדמה ומכשירות את הקרקע לקראת גידול עצים רמים, מניבי פירות ומלאי עסים. כשהיה רץ, היו פורחים העורבים ושאר עופות הפרא שרצו לעוט על השדה ולשבוע ממיטב הגידולים.

טומבל'ה היה מלך השדה. כשנשא עינו במבט מקיף, היתה היהירות שבפניו גורמת לשתילים הרכים ולפירות המתוקים להשכיל ענפיהם בענוות חן.

הוא היה מלך השדה. קבע את עיתות הזריעה והקציר, הנטיעה והבציר, החרישה, ההשקיה והזמירה, הזיבול והדישון, העידור והגזום, הניכוש הסיקול והריסוס.

הוא היה מלך השדה. ניהל ביד רמה עשרות פועלים עמלניים וחרוצים. על פיו יישק דבר. כשפעולה כלשהיא לא נעשתה לשביעות רצונו המלאה היה טומבל'ה נתקף בזעם.

כשפרי גדל באופן שונה משהסכין לו- יצא טומבל'יה
במלוא עוז לקרב. כשהיו רוחות הסערה, גשמי הזעף
או חמה היוצאת מנרתיקה משתלחות בשדהו- הכריז
טומבל'יה מלחמה. הוא היה מלך השדה.
היה רק סוד אחד. סוד גלוי, ניתן לומר. סוד שזעק את קיומו
באוזני העולם הגדול והפורח שמעבר לגדר העץ המשוּיפת
היטב של טומבל'יה. סוד שהיה גלוי לעיני מי שרק התבונן בו
ומעשיו.

סוד שידע שהגזירה אמת וחריצותו העמלנית של טומבל'יה-
שקר. אחיזת עיניים. ממשלת בובות. משחק ילדים-בועת אשליות.
טומבל'יה היה דחליל.

(מנגינת: "אליהו הנביא זכור לטוב")

**פריחה למלוא כל המרחב
הי, טומבל'יה ממש כוכב**

**פזמון:
ערוגות ערוגות של הצלחה
של יגיעת כפיים וטירחה
הוא דחליל חשוב מאין כמותו
מנהל את השדה ואין בלתו**

**בלילות, גם בימים
בחום, ברוח, בגשמים
טומבל'יה על משמרתו
יישק דבר על אמרתו**

**כובע קש, מקל, סרבל
ציוד כבד ומסורבל**

תפוז:

ערוגות ערוגות של הצלחה
של יגיעת כפיים וטירחה
הוא דחליל חשוב מאין כמותו
מנהל את השדה ואין בלתו

פאזר לבין: תגיד, מזה המצב?

פאזר לבין: סחוטת. אין, אין, גמרו אותי.

פאזר לבין: מזה קרדה הפעם?

פאזר לבין: ופאזר לבין! מבלתי נאמרת פאזר לבין: הוציאו לי את המיץ, סחטו אותי לגמרי. אני
אומרת לכם, **איזה אנשים נצלנים!!!** רואים תפוז יפה, עגול, מרשים, עסיסי, בלי גרעינים
ובלי חסרונות. **מגוון כשרונות! בלי רימות ובלי כנימות. יכולות מרשימות! תפוז מלא**
מיץ. אז תגידו אתם, מה עושים עם כזה תפוז מושלם? חותכים, באמצע, פשוט
חותכים בבשר החי! ממש תפוז חתיך. הרסו אותי לגמרי!!!! התפרקתי לחתיכות.
אחר כך לוחצים עלי, ועוד קצת לוחצים. דוחקים אותי אל הפינה,
מחייבים אותי לתת את כל מה שיש לי לתת, מנצלים אותי עד
הטיפה האחרונה! אני אומרת לכם, כל הקשיים שעוברים
עלי הם בגלל כל האלה, כן, כן! כל האלה שסוחטים
אותי ורוצים להרוס לי ת'חיים היפים, העסיסיים
והמושלמים שהיו יכולים להיות לי!!!

מה
שפאזר
מתנה חורף שמיטה תשפ"ב

פולחן: בת יקרה. נשמה מאירה. ילדה מתוקה. של ה', תלמידה נדירה בסמינר נהדר. שמתי לב שמשוהו עובר עליך בתקופה האחרונה. את לא את. זכרי! דאגה בלב איש וכו'. הלב הוא לא מחסן וכו'. בשניים המשא קל יותר וכו'. הדיבור פורט לפרוטות את כל הדאגות והצרות מתגמדות וכו'. מה עובר עליך?

כחמ י"ג: הכל, הכל מתחיל מהבית. שהמורה תראה לי עוד בת

אחת בסמינר שגדלה עם נתונים כמו שלי ונשארה מאוזנת, כמו שרוצים שאני אהיה כאן בסמינר. שהמורה תראה לי! איזה כללים!!! איזה אדיות!!! איזה בלגן!!!! איזה מריבות!!!! אין מרחב אישי, אין טיפת פרטיות!!!! אין כאן מי שמבין לליבי!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! שלא ישאלו אחר כך מה אני מחפשת בחוץ, או-קי?

כחמ י"ג: ברור, זה ברור שהכל מתחיל מהילדות. אם הייתי מקבלת יותר חום ואהבה הנפש שלי לא היתה נפגעת. חום ואהבה, זה מה שחסר לנפשי הענוגה, ממש מגיל הינקות. אחת מתוך בלי עין הרע... גדלה כמו פטריה. תינוקות מוזנחת שגדלה לילדה מוזנחת והתבגרה לנערה מוזנחת עם משקעים וחללים וחסכים ותיסבוכים. מה המורה רוצה ממני? אני מקרה אבוד. צר לי.

ל פסאין: ברור שהכל בגלל הכיתה הזו. הכל הכל בגלל הכיתה!!!!!!

כחמ ט': קבוצות קבוצות. איזה חברות סנוביות, יאוו!!! חוץ מכמה נשמות

טובות, אף אחד לא סופר אותי. אחר כך מתפלאים שאני בדכאון.

במל"ג: כיתה תינוקת, ילדותית. נשארו עם ראש פיצי. כזה פיצי, כזה! אין כאן אפילו בת אחת נורמלית שאפשר לדבר איתה. איך אפשר להתפתח בכאלו נתונים, תגידו, איך???

במל"ד: כיתה כבדה, יותר מדי בוגרת. כל היום דיונים, מחפשות עומקים שבכלל לא קיימים. אחר כך שואלים עלי למה...

במל"ה: כיתה עם מושגים, שלא יתפלאו שאני משתנה, איך יצאה כזו כיתה בבית חינוך?

במל"ו: כיתה חיננה, לא הסכימו להעביר אותי משם. אוף! אחר כך יגידו שאני מתחברת עם בנות מכיתות אחרות, איזה חנק!

א בפסוק: המורה, לא נעים לי לומר אבל הכל בגלל הסמינר. לא רוצה לרדת לפרטים ולשמות, לא רוצה להסתבך או לנפץ מוסכמות, אבל---

במל"ז: אם צוות המורות היה טיפה אחר / והמורה שנהב היתה נותנת מדי פעם סתם לאחר / והפלאפון היה מחוץ לתא סתרים / והיה אפשר לחגוג ימולדת ולא רק בחדרי חדרים.

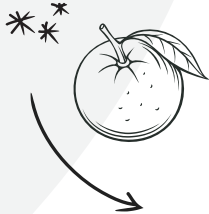
במל"ח: אם כל העסק היה קצת פחות קשוח / ולא היו מנסים לחנך ולהצמיח אותי בכוח.

במל"ט: אם החוקים כאן היו קצת יותר מאווררים /

**מה
שכוח**

מחנה חורף שמיטה תשפ"ב

ואם היו מאריכים את ההכסקות ומקצרים את השיעורים.
 כמל"א: אם לא היו דורשים ממני לעמוד כמו בול עץ חמש דקות
 בתחילת כל שיעור / ולא היו רושמים ב8:17 כל איחור.

כפסוקי: ט'-ט' אם היו נותנים להשלים בכיף מבחנים / ומעגלים
 קצת למעלה את הציונים

כמל"א: אם לא היו כ"כ הרבה שעורי בית ומשימות / ולא היו נכנסים
 לי לחיים ורואים אותי במצלמות / והיו מרשים ללעוס מסטיק או
 לאכול בקריאת שמות

כמל"א: אם היו מאכשרים לי לצאת ולבוא חופשי / ואם היו נותנים גם
 לי חופש ביום שישי/ והיו קולטים שללמוד עד 3:20 זה פשוט טיפשי
 כמל"ב: אם היו מכרגנים פינת קפה ומרחיבים את הברזייה / ומשחררים
 ניר מגבת וטישו ופותחים רצוף את הספריה---

**כפסוקי: אז--- אז כל השחנ"ש הזה לא היה מתרחש, המורה.
 הכל, הכל בגלל הסמינר!!!**

שיר הצטרפות לשייק הדמעות:

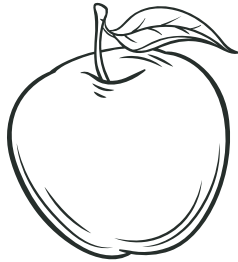
הופ הופ טרללה, נכנסתי לטירול

הופ הופ טרללה, בשייק אני בלול

הופ הופ טרללה, נהייתי מדוחלל

הופ הופ טרללה, חיי אסיר אומלל.

תפוח:

ערוגות ערוגות של הצלחה
של יגיעת כפיים וטירחה
הוא דחליל חשוב מאין כמותו
מנהל את השדה ואין בלתו

פאנורם אגודת: תפוח, אני בשוק! אתה לא בשייק?
פאנורם אגודת, רחוקים מטרסים בלונות פאנורם: עוד לא, אבל --- חכו. עוד מעט יכירו אותי. אין שייק דמעות בלעדי. אין!!!

אני פינק לידי. מלכה מובילה, נסיכה מושלמת. פשוט נולדתי כזו. במשפחה הנכונה, עם הגנים הנכונים. **סבא שלי שתל את הפרדס הזה,** אבא שלי 'מיבין' גדול. יש לנו מקצוענות משפחתית מסועפת בענייני צמיחה וגדילה, אנחנו ח'שובים, גזע תרשישים... כל זה בלי לדבר ע - ל - י - --- **תפוח בשרני, מלא עוצמות, מלא גוונים, סמל היופי וההצלחה.** לא מאלה שנמכרים בשוק בתחתית הארגז ביום רביעי בערב. אני סוג א' א'. כשרונות ברוכים מהולים בחן טבעי בנחוח עדין של טקט מכוח ויחסי אנוש מעולים. **זה ברור שעם כאלו עוצמות יש ברירה אחת- הצלחה. יש לי את זה... יחיו הקנאים ויסבלו.**

פאנורם סרקל: תפוחים תפוחים לבמה!!!

פאנורם ליק: אין כאן תפוחים! פוי, איזו גאווה מכוערת...

פאנורם סרקל: לא נעים, אבל ---- כולנו קצת תפוחים...

מה
שפחות

מחנה חורף שמישה תשפ"ב

במורה לבין: למה את מתכוונת?

במורה טרקל: שני יהודים דברו בבית הכנסת פוליטיקה עתידית. פנה אליהם הרב- אתם מנתחים מה יתרחש בעתיד, איפה הקב"ה בסיפור? יש מי שמנהל את העולם! השיבו לו- ודאי! אבל--- אבל---- עכשיו אנחנו מדברים בלי זה...

א בקהל: הכל משמים, אבל---

במורה ט: אבל עם קסם אישי שכזה, נשאר לה רק לבחור חברה מבין כל המעוניינות ולהחליט סופית לאיזו קבוצה מתחשק לה להצטרף...

א בקהל: הכל משמים, אבל---

במורה י: אבל היא מוכשרת כגז, התי"ל שלה צולף. היא גם נולדה בצד הנכון של המפה, ובלי מלחמות- לא צריך אפילו לדחוף אותה, היא פשוט מתגלשת לסמינר. איזה שהיא רוצה.

א בקהל: הכל משמים, אבל---

במורה י: אבל היא יודעת לשווק את עצמה כמו שצריך. היא שוב נבחרה, ברור.. מה שהיא רוצה- היא משיגה.

א בקהל: הכל משמים, אבל---

במורה י: אבל הכסף יענה את הכל, לא שמעתן על זה? על כזה שידוך חלמתן אולי בכיתה י"א, כשדיברו על בית של תורה. זה העולם. מי שיש לו כסף- מקבל.

פארויף צאברמאן: יש לכן כוח! אַ בקרא: אין לנו כוח!!!

פארויף צאברמאן: יש לכן כוח! קרא: אין לנו כוח!!!

פארויף צאברמאן: איפה הוא? קרא: לא קיים!

פארויף צאברמאן: איפה הוא? קרא: לא היה!

קרא: אז בואו ונבין סופית-

בן אדם הוא בנאדם הוא בנאדם!!!!

בן אדם הוא בנאדם הוא בנאדם!!!!

א בקרא: הכל משמים, בלי אבל!!!!!! הכל משמים, בלי אבל!!!!!!
הכל משמים, בלי אבל בכלל!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

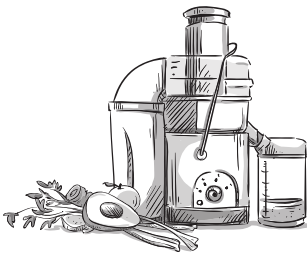
שיר הצטרפות לשייק הדמעות:

הופ הופ טרללה, נכנסתי לטירולול

הופ הופ טרללה, בשייק אני בלול

הופ הופ טרללה, נהייתי מדוחלל

הופ הופ טרללה, חיי אסיר אומלל.

מנה
שפוט
מתנה חורף שמיטה תשפ"ב

בננה:

ערוגות ערוגות של הצלחה
של יגיעת כפיים וטירחה
הוא דחליל חשוב מאין כמותו
מנהל את השדה ואין בלתו

**א בקפא: עשר תשע שמונה שבע שש חמש
ארבע שלוש שתיים אחת**

כחמ' י, י"א: אפס. אפס. אפס. אפס. אפס.

כחמ' ט, י"ב: אפס זולתה.

כחמ' ט, י"ג: מה עניינים?

כחמ' י, י"ד: בונים בנינים!

כחמ' ט, י"ה: ברחוב הבונבנים

כחמ' י, י"ז: במספר מאה שמונים.

פאורפ לייב, פ'באנא' מ'טראסא בא'לסא' פא'דא'לס:

יש לי מאה שמונים מעלות, לפחות. נעים להכיר, אני בננה. בונבונה
מבונבנת ואפשר ואכילו רצוי- לבנות עלי. טיפוס בנוי, יציב, עם גב חזק.
טיפוס שהאחריות מחפשת אותו בכל מקום, בלי שהוא מציע את עצמו,
זה פשוט קורדה. **בננה, נכון. אמנם רכה ונעימה, אבל לא מדי. מלאת**

עסים ודבש. הכי בשרנית מכל האשכול. מכירה בערכי, לא מתקפלת,
לא מתעגלת. מסמנת מטרה וחותרת לעבריה. **לא נמעכת תחת מרוץ החיים.** לא מאפשרת שיעברו בקלילות מעלי... אז בואו נדבר תכל'ס,
בלי גאווה, **אני רבנית. והמשנה שלי ברורה:** מי שרוצה להצליח צריך
להחזיק את המושכות, אבל את כל המושכות- בידיים שלו.
אני הרבנית שליט"ה.

כמה י': הנה, הנה הרבנית שליטה

כמה ט' יג': אוי, אוי שליטה,

גם כן רבנית, שולטת, כוחנית

כמה יא': ורק אם היא בשטח תזרום לה התוכנית.

לא בקלא:

לשים מטפחת
כדי לקחת
את המושכות
בלי הנחות
באחת כזאת
כדאי לחזות
היא בכוננות, על כס הרבנות
בכוננות, על כס הרבנות.

**מה
שפאוח**

מתנה חורף שמיטה תשפ"ב

פארוש ליק:

כשקורה ואני מגיעה באיחור
אם אני לא בכיתה- העסק מכור
אין מי שתשאל את השאלות הנכונות
ותצליק עם תשובות חדות ושנונות
מי תתעניין ותפדבק חזרה
אם אני לא בשיעור- מסכנה המורה!

איפה אני בסיפור?

פארוש דקפ:

ערב חברותי- אם אני רוצה ואם לאו
חייבת להיות בכוחי המשולב
של ארגון ותכנון, כיבוד ומכיוון
מסיעור המוחות ועד לכפיון
התכנת לא תדמוק אם אני לא בפנים
בארגון, ביוזמה, עמוק בעניינים.

איפה אני בסיפור?

פארוש דקפ:

יום שישי ואני בחזית הכל מסביבי כמו רוח
תזזית...
המפקדת הראשית, היא אמנם צעירה
אך מנצחת בעוז על הקרב בגיזרה
בלעדי- אין שבת וחשוב לעדכן
הם לא יסתדרו כשאפרח מהקן!

איפה אני בסיפור?

פארוש ליק:

כשאצא מהסמינר, שומו
שמים
זילברמן תחזיר ת'מפתחות
לשמים
בלי הכשרונות, האחריות
והכוח
בלעדי יהיה כאן חיזור ודלוח

איפה אני בסיפור?

פארוש דקפ:

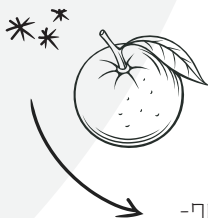
לקחתי על עצמי פריוקט-פריוקט
בעוצמה מסתערת על האוביקט
בשעות לא שעות, על חשבון ועל אף-
כל הדרכים כשרות להגיע לדרך.

איפה אני בסיפור?

פארוש גולדבלט:

חלוקת תפקידים ואני בקונפליקט
בסוד אגלה, כי ממש באינסטינקט
רציתי לקחת הכל על עצמי
כי מי תעשה יותר טוב, במקומי?

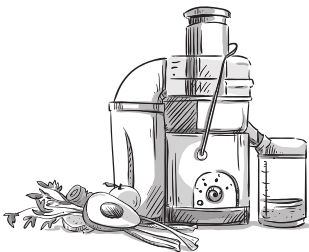
איפה אני בסיפור?

יש בורא עולם, יש בורא עולם, יש
אין עוד מלבדו, אין עוד מלבד, אין!!!
יש השגחה, אין מקרה, אין!
יש השגחה, אין מקרה, אין!
יש עוד מלבדי, יש עוד מלבדי, יש!
יש עוד זולתי, יש עוד זולתי, יש!!!
יש בורא עולם, יש בורא עולם, יש!
אין עוד מלבדו, אין עוד מלבד, אין!!!

שיר הצטרפות לשייק הדמעות:

הופ הופ טרללה, נכנסתי לטירלול
הופ הופ טרללה, בשייק אני בלול
הופ הופ טרללה, נהייתי מדוחלל
הופ הופ טרללה, חיי אסיר אומלל.

מנה
שפוט

מתנה חורף שמיטה תשפ"ב

קיווי:

ערוגות ערוגות של הצלחה
של יגיעת כפיים וטירחה
הוא דחליל חשוב מאין כמותו
מנהל את השדה ואין בלתו

במורה לנכד ופ' קיווי' מ'ט'רסות במלסטיס במדעלים:

אני הולך טוב בסלט פירות. אהוב בחברה ורצוי לטעמים של
הרבה אנשים. בסוד אני אלחש לכם- זה מקל עלי מאוד בחיים.

לא תמיד הכל הולך נעים ורך כמו שאני אוהב להיות, אבל,

בשביל מה יש חברים? שיעזרו לי בכל הנקודות השחורות שקיימות

בי ויחלצו אותי מיערות טרופיים רחוקים שאני תקוע בהם. אם גם החברים
שלי לא מצליחים לעזור, תמיד אפשר לפנות לדרג גבוה יותר. לנצל קשרים
רחוקים, להפעיל מכרים וותיקים, **להפגש עם דמויות מפתח שיפוצו**
בשבילי את השערים הנעולים. אני פרי ירוק, ואם כל הקודמים לא עזרו

תמיד נשארת האופציה לצבוע בירוק משכנע לוחות פגישות של

מומחים ופרופסורים. היום יש פרופסורה בכל תחום ולכל בעיה. בארץ

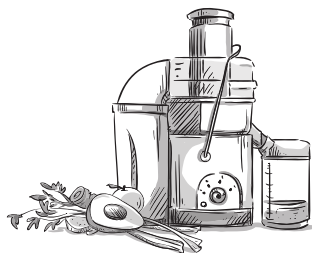
ובחו"ל. העולם גלובלי ומתוקשר ותמיד אפשר למצוא את הבנאדם הנכון

שיעזור במקום הנכון, **לישועתם קיוויתי!**

(במנגינת 'לצאת ולהכנס בין השערים')

לצאת ולהכנס בין העסקנים
לחבור לאנשים, כן, הנכונים
יומם ולילה, יומם ולילה
וטיק טק טיק טק, הכל מתוקתק
קרובים לצלחת, הצלחה מובטחת
לצאת ולהכנס בין החברים
רופאים ויועצים, 'מיבינים' ומכרים
יומם ולילה, יומם ולילה
וטיק טק טיק טק, הכל מתוקתק
עם פרוטקציה ומרפקים
לצאת ולהכנס בין העולמות
של תקוות אנוש מרה וגם חלומות
של הסתרה ולילה, הסתרה ולילה
וטיק טק טיק טק,
בואי איתנו להיכנס בין השערים
שערי תפילה, שערי הרחמים
של אמונה תמימה בחי העולמים
יומם ולילה, יומם ולילה.

שיר הצטרפות לשייק הדמעות:

הופ הופ טרללה, נכנסתי לטירלול
הופ הופ טרללה, בשייק אני בלול
הופ הופ טרללה, נהייתי מדוחלל
הופ הופ טרללה, חיי אסיר אומלל.

מנה
שפוט
מתנה חורף שמיטה תשפ"ב

ל בקבל:

**השקדיה פורחת
ההשתדלות מוכרתת
יוצאים לקרב שמשלב
שכל כוח זמן ולב.
בחשק ורצון, ביתר פעילות
פורעים ברוב ששון את מס ההשתדלות**

במרחק אלפי מילין/בין האורות והשבילין/ בית הרב שם וקדושה ואור
ה'בית הלוי' בביתו/ יושב שקוד על משמרתו/ ואש שממשיכה תמיד לבעור
ועזר כנגדו/ שמסוככת בעדו/ במסירות אין קץ שהיא תמיד רק חשה
ולחנת הנערץ / אין זה כלל חזון נפרץ/ נתן השווער רחוב שלם בוורשא

שרק ישקוד באהבה על תלמודו / עיני העם נשואות בעדו
ושווער עשיר אהה, בחום ייתן ידו / הרב באוהלו והוא בתפקידו

לא יעלה על דעת / שמהנדסיה המוצעת / הוא יטרד אף כמלוא נמה
אז ממונה מטעמו/ יחכור, ישכיר הוא במקומו/ יגדיל ההון בחן ובחכמה
סמך הרב הוא על יושרו / שלא יפיל מכל דברו/ דבר אשר דיבר והתחייב
ספון בדלת אמותיו / דובבות הן שפתותיו/ שקוע בתורה אשר אהב

שוקד הרב באהבה על תלמודו / עיני העם נשואות בעדו
וממונה במסירות נותן ידו/ הרב באוהלו והוא בתפקידו

חלפם שנים ובעיות/ הרב עודנו בין סוגיות/ בהווית אביי וגם
רבא

**מה
שפסוח**
מתנה חורף שמיטה תשפ"ב

עת נחשפה הפרשיה/ של תום, שוגג או רמיה/ נדוניה שהלכה וכלל
לא שבה

דירות שווין מי יאמוד/ כיצד ניתן, הוי, לעמוד/ באובדן רכוש עצום
ורב?
ניתן אל נפשותינו / ונפתח בחום את לבבנו/ למילות זהב אשר לרב

נטה אוזנינו לאותם הקולות/ ונבקש עימם לשוב, לעלות/ וגעגוע
שצורב וגם תקוות/ ישקוטו בין דפי חובות הלבבות

תמיד חשבנו שעשיר/ הוא מי שלו נדל"ן ישיר / רשום על שמו בנסח
ובטאבו

רכוש אמת קנין של נצח/ רק מי נשען לבטח/ ומידת הביטחון צרובה בו
עושר של אמת / שמחה תמידית מעת לעת/ קיימת רק בשער בטחון
עשיר אני, אומר הרב/ ובחום חובק ספריו/ ורק לאלוקיו ליבו נכון

נטה אוזנינו לאותם הקולות/ ונבקש עימם לשוב, לעלות/
וגעגוע שצורב וגם תקוות/ ישקוטו בין דפי חובות הלבבות.

שיר הצטרפות לשייק הדמעות:

הופ הופ טרללה, נכנסתי לטירלול

הופ הופ טרללה, בשייק אני בלול

הופ הופ טרללה, נהייתי מדוחלל

הופ הופ טרללה, חיי אסיר אומלל.

אגוז:

ערוגות ערוגות של הצלחה
של יגיעת כפיים וטירחה
הוא דחליל חשוב מאין כמותו
מנהל את השדה ואין בלתו

במורה ליק, פ' אגוזים' מטרופים מטרופים במורה ליק:

אני קשה לפיצוח, ממש קשה לפיצוח. לא סתם אומרים שאני דומה למוח. יש

לכם מושג כמה ערכים אני מכיל? **יש בי כמויות של ידע. כבר בפיצי גנון
הקשבתי בעיניים דולקות על שמוליק ואליק השובבים, שהרוויחו רק ממעשים
טובים. בגן שושנה כבר עליתי דרגה, התחברתי לצדיקים בעלי מדרגה-
על חזקים שניתנו ביד חלשים ועל חומץ שדלק וחלות מקרשים. גדלתי,
החכמתי ונוספו למאגרי, סיפורי הוד על אנשים בני דורי שלא פתחו עוד ברז
בחבית הפרנוסה והשיאו עשרה ילדים בלי הכנוסה, ונסעו ברכבת רק
עם בטחון ותמיד עשו את המדויק והנכון.** אני יודע הכל, כבר אמרתי לכם

שהשכל שלי גדול. למעשה, כמו שאמרנו, אני קשה לפיצוח. שמעתם
על הקליפות שמפרידות בינו לבין הקדושה? כנראה שזה מה
שקורה לי, כי אם נרד לשטח, נגלה, איך לומר? **כמה נתונים
שלא מאוד תואמים את הידע שלי.** כנראה ניתן שם איזה

חוט בין המוח ללב, אולי שיעורי היהדות מדי בשמים??
עלי כבר לא יספרו בדור הבא. אני טיפוס מעשי, ענייני,
שעושה השתדלות בפועל ולא חי מרעיונות. אם אני

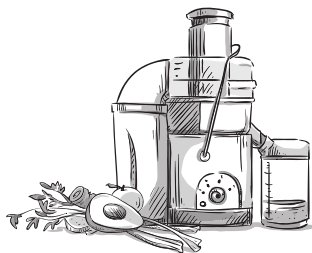
מה
שפסוח

מתנה חורף שמירה תפ"ב

רוצה בהופעה תפקיד משמעותי, **אתחנך למלכי, שתכיר גם אותי!**
/ בהתארגנויות אחרונות לקראת החתונה, אל תזלזלי, אני השושבינה!
לשמלת החלומות אני חורשת את העיר, אין מצב שיהיה גוון יותר בהיר! / היא נראית לי אישיות מרתקת וסוחפת, וסתם כך לא תזיק לי עכשיו ידידות נוספת, **מכתבים, פירגונים, סיבובים, וקריצות ,**
אגיע אל ליבה- גם אם יידרשו ריצות / חדירים למחנה- אני טטית
מטולטלת, אם היא לא תהיה איתי- אני לא מסוגלת. **אתחנן, אבכה ואף אציב תנאים, נעביר ארונות, מיטות ומצעים /** התפקיד הזה תפור עלי מושלם, אבל יש עוד כמה שעמות עליו גם **אפעיל מכבש לחצים בלי הגבלה, על אמא, על המורה ועד להנהלה /** החוג קצת יקר אבל מקצועי ברמות, **אשכנע את הורי ואהפוך עולמות.**
מה אפשר לעשות, **כנראה שאלו הם החיים! המוח למעלה, הלב מנותק, דיבורים לחוד, מעשים לחוד.**

שיר הצטרפות לשייק הדמעות:

הופ הופ טרללה, נכנסתי לטירלול
הופ הופ טרללה, בשייק אני בלול
הופ הופ טרללה, נהייתי מדוחלל
הופ הופ טרללה, חיי אסיר אומלל.

במקור: סל:

ביום לא בהיר בכלל זה קרה. רוחות עזות נשבו, הגשמים היכו בעוז. מטחי ברד צלפו על השדה, על השדה ועל מלכו הבלתי מעורער. הסערה הלכה והתגברה והעצים האהובים של טומבל'ה החלו להשיר את פירותיהם, פרי עמל שנים. הענפים הטלטלו כמחשבים להישבר. מהגדר הנאה נשרו כפיסי עץ בזה אחר זה. טומבל'ה נלחם, כדרכו. נפנף בעוצמה בידיים מגוידות מעמל, רקע בהתנגדות ברגלי העץ הכבדות, שאג במלוא עוז והנחית אינספור הוראות. הרוח התעלמה ממאמציו, הגשם שחק להתנגדותו. העננים הביטו בחמלה על הדמות הנאבקות. עד לסוף. אם תרצו - היה זה סוף מר ממר. אם תרצו - היה זה סוף מתוק מכל מתוק. טומבל'ה נפל שדוד. קרס ארצה. כלי עבודתו זרוקים לצידו, רטובים לחלוטין. גופו הגמלוני שרוע ברישול על אדמת השדה היגעה, הרטובה, וזו הפעם הראשונה שידיו נשואות, נשואות באמת - אך ורק כלפי מעלה.

ל בקל: **טומבל'ה נזכר שהוא דחליל.**

כל הזכויות שמורות. ח. פלדמן.